

Ἐπισημοφάνεια

Ἄριθ. 41.

Ἐκδίδεται
ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ—ΤΕΡΤΑΤΗ
21 Νοεμβρίου 1879.

Ἔτος Ζ΄.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

«ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΑΣΧΟΥ»

Ἐν Ἑλλάδι ἔτησ. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Κ. ΠΑΠΑΞΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.

Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις
ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώ-
του. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν
ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις.

Αἱ ἐξελεύσεις.

Μετὰ σπουδῆς ἐξακολουθοῦν ἐν τῇ βουλῇ αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῶν ἐξελεύσεων τῶν ἐκλογῶν ἀλλὰ καὶ πρὶν τῆς ἀποπερατώσεως τούτων δὲν εἶνε δύσκολον ἢ ἀποφανθῆ τις περὶ τῆς θέσεως, εἰς ἣν ἕκαστον τῶν ἐν τῇ βουλῇ κομμάτων θέλει εὐρεθῆ.

Ἡ κυβερνώσα μερίς, ὡς οὔσα συμπαγῆ καὶ ἀδιαίρετος, φαίνεται ὡς μᾶλλον βεβαία ὅτι θὰ ἀρῆ τὸν θρίαμβον τῆς νίκης.

Ἡ δ' ἀντιπολιτευσίς, εἰ καὶ φαίνεται ἐν συνόλῳ ὑπερέχουσα, κατὰ μέρος ὅμως εἶνε ἀσθενής, ἅτε κατατετημημένη. Δύσκολον δὲ εἶνε αἱ αὐτὴν ἀπαρτίζουσαι μερίδες νὰ συμβιβάσων τὰς ἀπαιτήσεις των, νὰ συμπράξωσι καὶ νὰ ἀποτελέσωσιν ἐν κέντρῳ, ἀποφασίζουσα: νὰ ἀναγνωρίσωσιν ἕνα ἀρχηγόν, ὑφ' ὃν νὰ ὑποταχθῶσιν.

Ἡ παρ' ἡμῖν ὑπουργομανία κατέστη παροιμιώδης. Οὔτε τὸ βῆρος τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον ἐπιζητεῖ νὰ ἀναλάβῃ, οὔτε τὸ σπουδαῖον τοῦ ἀξιώματος, οὔτε ἡ πείρα καὶ αἱ ποικίλαι καὶ πολυειδεῖς γνώσεις, ἃς ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ ὧν στερεῖται, ἀναχαίτιζουσι τὸν βουλευτὴν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀπέχῃ τοῦ ὑπουργικοῦ χαρτοφυλακίου.

Εἰς τοσοῦτον δὲ ματαιοδοξίας ἔχουσι φθάσει τινές, ὥστε νὰ νομίζωσιν ὅτι ὁ κόσμος θέλει τοὺς θεωρεῖ σπουδαίους, ἂν γείνωσιν ὑπουργοί.

Πλέον δ' ἢ ἀπαξ εἶδομεν πολλοὺς βουλευτὰς ἐγκαταλείποντας τοὺς ἑαυτῶν ἀρχηγούς καὶ ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἄλλους μεταβαίνοντας, δι' οὐδένα ἄλλον λόγον, ἢ διότι δὲν τοὺς ἔκαμον ὑπουργούς.

Ὁ ἔχων γνώσεις καὶ ἰκανότητα καὶ συνεπῶς πραγματικὴν ἀξίαν νὰ καταλάβῃ ὑπουργικὴν ἐδραν εἶνε ἐπιζήτητος. Οὗτος καὶ καλούμενος δὲν δέχεται, ὅταν ἴδῃ ὅτι αἱ ἰδέαι καὶ αἱ ἀρχαί του δὲν συμφωνοῦν ἐν μέρει μετὰ τῶν ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν τῆς μεθ' ἧς

καλεῖται νὰ συμπράξῃ κυβερνήσεως. Δεχόμενος δὲ, ἐν γνώσει καὶ ἐπιγνώσει ἀναλαμβάνει τὸ βῆρὸν τοῦ ὑπουργοῦ φορτίον, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ φανῆ ἐπωφελῆς τῇ πατρίδι.

Ἡ τοιαύτη δὲ ὑπουργομανία καὶ τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα, ἅτινα συγκρούονται, καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν σύμπραξιν τῶν ἐν τῇ ἀντιπολιτευσίᾳ διαφόρων μερίδων, οὗ ἕνεκεν δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἢ εἰς τὰ πράγματα ἔλευσις ταύτης. Ἴδου, ὁ λόγος, δι' ὃν συμπεραίνομεν ὅτι ἡ κυβερνώσα μερίς θέλει ἐξέλθῃ νικητρία τοῦ προηγουμένου ἀγῶνος.

Ἄλλ' ὅ,τι ἐνδιαφέρει ἡμᾶς καὶ τὸν τόπον εἶνε ἡ βελτίωσις τῆς τύχης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἀδιαφοροῦμεν παντάπασι διὰ τὰ προσωπικά, ἅτινα ἄλλως τε εἶνε ἡ πηγὴ τῆς κακοδαιμονίας τοῦ λαοῦ.

Ἐπιπροσθεῖν δὲ ὀλοφύχως τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἀενάως ἄχρι τοῦδε διέποντος ἡμᾶς συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐδραιούμενον ἐπὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, παράγει τὸν μαρasmus, προστοιμάζει τὴν χρεωκοπίαν, ἐξαχρειοῖ καὶ ἐκφυλίζει τὰς συνειδήσεις, καταστρέφει τὰς παραγωγικὰς τοῦ τόπου δυνάμεις καὶ κινδυνεύει παρατεινόμενον νὰ καταθυβίση αὐτάνδρον τὸ τῆς πολιτείας σκάφος.

Ἄν λοιπὸν ἡ βουλὴ ἐπισπεύδῃ τὸν καταρτισμὸν τῆς, διὰ νὰ μεταβῇ ἔπειτα εἰς τὴν λύσιν ζητημάτων, ἅτινα νὰ δύνανται νὰ σώσωσι καὶ βελτιώσωσι τὴν τύχην τοῦ δυστήνου τούτου τόπου, θέλει ἐπιτύρῃ τὴν εὐγνωμοσύνην ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους.

Πλὴν ἢ ἄχρι τοῦδε πορεία αὐτῆς ὀλίγας παρέχει ἡμῖν ἐλπίδες περὶ τούτου. Οἱ νόμοι, τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ ἐψήφισε καὶ δέον νὰ ᾧσι σεβαστοί, ἀπαιτεῖ σήμερον διὰ τῶν σοφιστικῶν συζητήσεών της εἰς ἄλλους μὲν νὰ ἐφαρμόζωνται εὐθέως, εἰς ἄλλους δὲ ἀντιστρόφως.

Οἱ ἐν τῇ βουλῇ ῥήτορες ἐξαντλοῦνται

εἰς τὰ προσωπικά, χάριν αὐτῶν παρερμηνεύουσι τοὺς νόμους καὶ δίδουσιν εἰς τὸ κοινὸν τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστεῦθῃ ὅτι τὸ νομοθετικὸν σῶμα ψηφίζει νόμους διὰ μόνον τοὺς μικροὺς καὶ ἀσθενεῖς, οἱ δὲ ἰσχυροὶ δύνανται νὰ στρέψωσιν αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, καίπερ ὄντας κατ' αὐτῶν.

Καὶ ὅταν ἐκλείψῃ ἡ ἰσονομία, δὲν ὑπάρχει κράτος εὐνομούμενον, ὅτε ἀδύνατος ἀποβαίνει ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐπραγία αὐτοῦ.

Ὅπου ἡ αὐθαιρεσία ἀντικαθιστᾷ τὴν ἰσχύν τῶν νόμων, καὶ τὴν αὐθαιρεσίαν ταύτην ποιεῖ αὐτὴ ἢ τοὺς νόμους θεσπίζουσα βουλὴ, ἐκεῖ δὲν εὐρίσκει χῶρον ἡ ἐλευθερία ἐκεῖ ἐδράζεται ἡ ἀπολυταρχία, ἐπιβάλλουσα ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ τὴν θέλησίν της καὶ τὰς ἐκνόμους ἀποφάσεις της κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ.

Ἡ μήπως, ὅταν δικαστικὰ ἐκπληροῖ καθήκοντα ἡ βουλὴ, τῇ ἐπιτρέπεται νὰ δικάζῃ καὶ ἀποφασίζῃ παρὰ τοὺς νόμους;

Ἄς ἀναμένωμεν ὅμως ὁποῖαν τινα πορείαν θὰ τραπῇ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκλογῶν καὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ σώματος. Πρὶν δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δὲν δικαιοῦμεθα νὰ προδικάσωμεν τὴν βουλήν.

Ἐν μόνον λέγομεν πεποιθότως ὅτι ἐκ ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ ἀναχαίτισις τοῦ κακοῦ καὶ ἡ βελτίωσις τῶν κακῶς ἐχόντων. Ὅθεν ἂς φανῇ ἀξία τῆς ἀποστολῆς της, καὶ τὰ πράγματα διορθοῦνται κατὰ μίχρον.

Τοῖς Συνδρομηταῖς ἡμῶν.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ τε Ἀριστοφάνους καὶ Ἀρχιλόχου διακόπτεται ἐπὶ ὀλιγίστας ἡμέρας, ὅπως μετὰ βραχὺ ἐπαναληθῆ ἐπὶ καλλιτέρων βάσεων.

Ἐν τῷ φιλοπαίγμονι ἑλληνικῷ τύπῳ ἐγένοντο ἀπὸ τινος ἰκαναὶ βελτιώσεις, τὰ δὲ φύλλα ἡμῶν, ἅτινα ἐν τῷ εἶδει των ἐπρώτεον πρό τινων ἑτῶν, ἤδη καθίσταται ἀνάγκη νὰ τροποποιηθῶσι

και βελτιωθῶσι καθ' ὅλοκληριαν, καθά απαιτεῖ ἢ προσγινομένη πρόοδος ἐν τῇ καθόλου φιλολο- γίᾳ καὶ ἐν τῇ καλλιτεχνίᾳ τοῦ κοινοῦ.

Ἐπιανεθόντος κατ' αὐτὰς καὶ τοῦ κ. Πηγα- διώτου, ἀπεφασίσθη ἡ τοῦ Ἀρχιλόγου παῖσι καὶ ἡ διὰ τοῦ Ἀριστοφάνους ἀναπλήρωσις αὐ- τοῦ, ἐκδιδομένου δις τῆς ἐβδομάδος.

Ἡ βραγεία διακοπῆ αὐτῆ τῆς ἐκδόσεως τῶν φύλλων ἡμῶν ἐπέγερται κατ' ἀνάγκην, ὅπως δοθῇ ἡμῶν καιρὸς τις πρὸς προπαρασκευῆν τῶν ἐπαγγελλομένων βελτιώσεων.

Τοὺς ὀλίγους ἀριθμούς, οὓς θέλομεν καθυστε- ρήσει ἥδη καὶ τοὺς καθυστερησάντας δύο, θὰ ἀναπληρώσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἡ ἐπί ἐπτά συνεχῆ ἔτη τακτικώτατη καὶ ἀνελλιπὴς ἐκδοσις τῶν ἐφημερίδων μας διὰ τῆς εὐγενεῖς ὑποστηρίξεως τῶν τε κ.κ. Συνδρομη- τῶν ἡμῶν καὶ τοῦ κοινοῦ, ἐπιβάλλει ἡμῶν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὸ κατὰ δύναμιν ἐπαρκέσω- μεν καὶ εἰς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν.

Πρὸς τὴν καθ' ὅλου βελτίωσιν τοῦ Ἀριστο- φάνους δὲν θα φρεσθώμεν οὐδεμίαν δαπάνην, πάντα δὲ θὰ καταβάλωμεν κόπον, ὅπως κατα- ἐστήσωμεν αὐτὸν χαριέστερον διὰ τῆς συνεργασίας καὶ ἄλλων δεδοκιμασμένων καλῶτων.

Ὅπως εὐελπιστοῦμεν ὅτι ὁ Ἀριστοφάνης θὰ καθέξῃ ἐντὸς βραχέως καὶ πάλιν τὴν ἐμπροσ- σαν αὐτῷ θέσιν ἐν τῇ εὐτραπέλω ἑλληνικῇ δη- μοσιογραφίᾳ.

Ἡ Διεύθυνσις.

ΝΕΑ

Ποικίλα καὶ διάφορα.

— Κατὰ τὰς Κωνσταντινουπολιτικὰς ἐφημε- ρίδας ἡ τελευταία συνεδρίασις τῶν ἐπιτρόπων πρόκειται νὰ γίνη σήμερα, ἀλλὰ ἡ κυβερνησίς μας δὲν ἔχει κάμιαν εἰδήσιν περὶ τούτου. Φαί- νεται ὅτι θὰ συνεδριάσῃ καὶ μὴ φορὰ κρυφά, δηλαδὴ θὰ κάμουν μυστικῆς συνεδρίασις χωρὶς νὰ πάρη κανεὶς χαμπέρι. Καὶ ποῦ ἀκόμη!

— Οἱ τοῦρκιοι ἐπιτρόποι ἐβράδυναν ἕως τὸρα νὰ καλέσωσι τοὺς Ἕλληνας εἰς συνεδρίασιν, διότι ἐτοιμάζουν τὸν νέον χάρτη τῶν παραχωρήσεων, μετὰ τὰς ὁποίας εἶνε πλέον βεβαίω ὅτι θὰ μᾶς εὖ-

Ἡ ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΖΑΪΜΗ.

"Ὀπ! ὀπ! κ' ἐμπήκα στὴ βουλή,
καὶ ἄς φωνάζουν σὰν τρελλοὶ
οἱ φύλαροι ἐχθροὶ μου. . .
Ἐγὼ μὲ γέλοια τραγοῦδῶ
καὶ ὀλονῶ χοροπηδῶ
ἀπάνω στὸ σκαμνὶ μου.
"Ὀπ! ὀπ! κ' ἐμπήκα στὴ βουλή,
καὶ. αὖ ὄπλα βέ» σὰν τὴν λιπῆ
φωνάζω γιὰ γενιάτι
καὶ δίχως διόλου νὰ ντραπῶ,
τὰ δύο μου μεριὰ κτυπῶ,
κ' ἄς λέν οἱ Γιακωβάτοι.

Πῶς τὰ καταφέρα καλά
κ' ἐμπήκα μέσα. . . τρὰ λὰ λά. . .
Ζαΐμη γέλα, πήδα. . .
Δόξα νὰ ἐχῇ ὁ Θεὸς!
Ζήτω ὁ ἔξυπνος λαὸς
καὶ ἡ πτωχῆ πατρίδα.

χαριστήσων χωρὶς νὰ ἐπέμβουν ἢ δυνάμεις. Χω- ρὶς ἄλλο θὰ μᾶς παραχωρῶν τὸρα καὶ τοὺς ἱ- στορικοὺς Κοκκωτοὺς ἐκ μέρους τῆς Ἠπείρου, ἐκ τῆς ὁποίας μᾶς ἔλεγαν ὅτι ἔχουν ἀπόρασι νὰ μὴ μᾶς παραχωρήσουν οὔτε σπιθαμὴ, οὔτε πετρα-δάκι.

— Τέλος πνυτῶν καὶ μ' ὄλα ταῦτα οἱ ἴδιοί μας ἐπιτρόποι εἶπαν δοθὰ κορυτὰ εἰς τοὺς τούρ- κους ὅτι ἂν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν δὲν τοὺς κα- λῶσιν εἰς συνεδρίασι, θὰ τοὺς ἀποχωρήσῃσιν καὶ καλὰ καὶ κακὰ ἐπάνω των. Μακάρι νὰ τὸ ἐκαμνεν πρὸ πολλοῦ.

— Τὸ δ' ὑπουργεῖον συμβουλεύει τοὺς γεωργούς νὰ σπεύρουν πακτέες καὶ φασούλια, ὅσοι θέλουν νὰ πλουτήσουν, διότι ὄλα τὰ ὄσπρια εἶνε ἀπαγο- ρευμένα νὰ ἐρχῶνται εἰς τὸ κράτος ἀπὸ τὸ ἐξ-ωτερικὸν ἔνεκα τῆς φυλλοξήρας. Νὰ ἐποχῆ πατα- τορρασολοκερδείας.

Τὸ ἀτμόπλοιο Λαύριο ἀπεφάσισε νὰ ταξι- δεύῃ καὶ ἕως εἰς τὴν Σκιάθου. Κάποιους θὰ ἐξῆ- διὰ πνίξιμο.

— Κατὰ τὸν ἀνταπακριτὴν τῆς Ῥουμανικῆς ἐφημερίδος ὁ Ῥουμάνος, ὄλοι οἱ Ἕλληνες ὁ Σί- νας, οἱ Τσοῖτσαι, ὁ Χρηστάκης Ζωγράφος, ὁ Σάβας πασάς, ὁ Φωτιάδης βέης, ὁ Σούτσος, ὁ Κωλέττης εἶνε Ῥουμάνοι ἢ κουτσόβλαχοι ἀρνη- σιθεῖς, καὶ οἱ ὅποιοι βλαμνηδὸν θὰ ἀναγυρί- σουν τὴν γησίαν ἐθνικότητά των. Κρίμα ποῦ δὲν ἐκαμάν καὶ τὸν Κουμουνδούρον κουτσό- βλαχον. Τὶ δὲ παράδοξο μετ' ὀλίγα ἔτη νὰ κάμουν οἱ κύρ Ῥουμάνοι καὶ τοὺς διαδόχους μας Ῥουμάνους ἢ κουτσόβλαχους, καὶ ζητήσουν νὰ κατακτῆσουν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀποδεικνύοντες ὅτι οἱ Ῥωμοὶ κάτοικοι τῆς εἶνε Ῥουμάνοι.

— Διὰ βασιλικῆς διατάγματος ὠρίσθη ἡ διάρκεια τοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας νόμου εἰς 8 μῆνας ἀπὸ τῆς 28 τρέχοντος. Τὸρα ὅπου φύγει ἐργυρε ληστής, ἂν δὲ μὴ, ἄλλοι του.

— Ἐπλήρωσε πάλι ἡ κυβερνησις 700 χιλ. δρα. εἰς τὴν Τράπεζα ἀπέναντι τοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων.

— Τέλος πάντων ὑστερα ἀπὸ δύο ἡμερῶν συζητήσεως διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Καλαβρύτων ἢ βουλῆ ἐπεκυρώσε τὴν ἐκλογὴν διὰ τοὺς τέσ- σαρας βουλευτὰς Ἀριστείδην Οἰκονόμου, Φω- τῆλα Ἀλεξάνδρου, Κυβερνητὴν Πετιμεζᾶ καὶ Σωτήριον Πετιμεζᾶ καὶ ἐπέταξε ἕξω τῆς βουλῆς τὸν Σουλιώτη καὶ ἀνεγνώρισε τὸν Ζαΐμην βου-

λευτὴν. Ἀρχὴ παρανομιῶν. Δὲν θὰ πᾶμε καλὰ.

— Ἀρκετοὶ νυκτοκλέπται ξεφύτρωσαν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς. Ὅσοι λοιπὸν ἔχουν πράγ- ματα διὰ κλέψιμο, ἄς μένουν ἤσυχοι, καὶ θέ- λουν τοὺς εὐχαριστήσῃ.

— Ἐπίσης ἀνεφάνησαν καὶ πολλοὶ ταχυδα- κτυλογοὶ τῶν δρόμων, οἱ ὅποιοι σουφρόνουν τὰ ὄρολόγια καὶ τὰ πορτοφώλια μετ' ἐπιμελει-τέρα ἀφέλεια ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους μέρη μεση-μέρι. Ἄς περπατοῦν λοιπὸν ἀμέριμνα ὅσοι ἐπι- θυμοῦν νὰ τοὺς ἐλαφρύνουν ἀπὸ ὅ,τι φέρουν ἐπάνω των.

— Ὁ Μουχτάρ πασάς, τὸν ὅποιον κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ἐκομμάτισαν οἱ Ἄλβανοι, εὐρί- σκεται σώως καὶ ἀκέραιος καὶ κάμει τὴν δου- λεσίαν του χωρὶς νὰ ἐχῇ οὔτε εἰδήσιν ὅτι εἶνε σκοτωμένος.

— Ὁ ἀτμοδρόμων Ἑλλάς ἐφθασε εἰς τὴν Μάλτα ταξιδεύων μετὰ πανά. Δὲν ἦτο καλ- λίτερο νὰ ἐταξιδεύετο εἰς τὴν Μικρὰ Ἀσίαν καὶ εἰς τὰ νησιά τῆς Μεσογείας, ἐν πέρην καὶ λίγα ἀναφυχὴ οἱ κατακαυμένοι δημοεῖθεις;

— Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ζούρκας, ὁ ὅποιος ἠθωώθη ἀπὸ τὸ κακουροδικεῖο, πρόκειται νὰ ξαναδι- κασθῇ δι' ἄλλας κατηγορίας, ὅστε μὲνει προ- φυλακισμένος. Ὁ ἀνόητος δὲν ἐδίκαζε ὄλαι τὰς κατηγορίας του μονοκοπανιά, νὰ ἦνε τότε ἐλεύθερος;

— Ἐκείνο τὸ μεγάλο ἰταλικὸ θωρακωτὸ, τὸ ὅποιο εἶχε καθῆσει εἰς ἕνα σκόπελο ἕξω ἀπὸ τὴν Κύρκουρα, ἐξεκόλλησε ἀπὸ τὴν Ὀμόνοια, ἀ- ποῦ προηγουμένως ἄλλα γαλλικὰ καὶ αὐστριακὰ βλιπία δὲν ἐμπόρουν νὰ τὸ ξεκολλήσουν. Ὁ πλοίαρχος τοῦ θωρακωτοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν δι- ἐτάξε καὶ ἀνύψωσαν τὴν ἑλληνικὴ σημαία, καὶ τὴν ἐχαίρετες μετ' 21 κανονιαίς, ἐνῶ τὸ πλῆ- ρωμα ἐφώνασε viva la Grecia. Ἄμ εἴμεθα ζε- φτέρια τῆς θαλάσσης.

Ἐσωτερικὴ ἐπιθεωρησις.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἐξακολουθεῖ νὰ καταφεύ- ρεται ἐναχτίον τοῦ Βικονσφιλδ, ὁ δὲ Γλάδστων, ὅπου καὶ ἂν πάη καὶ σταθῇ, βγάξει καὶ ἀπὸ

Αἰ, δὲν μ' ἐφέραν βουλευτῆ,
θὰ ἦσαν ἀξιοὶ αὐτοὶ
νὰ κυβερνοῦν τὸ σκάφος;
Χωρὶς ἐμὲ τὸν σε β ν ἄ λ ἦ,
θὰ ἐφαινόταν ἡ βουλή
ἐρημωμένος τάφος.

"Ἄν ἦτο τώρα ἄλλος τις,
θὰ ἐγίνόταν βουλευτῆς,
χωρὶς νὰ ἔγῃ; . . βεβαίως
δὲν τὸ κατώρθωνε αὐτό,
μὰ γὰρ στὴ μέση σας ἔπετῶ,
γιὰ βουλευτῆς σας νέος.

"Ὀπ! ὀπ! καὶ μπαίνω στὴ βουλή,
τρὰ λὰ λὰ λὰ. . . τρι λὶ λὶ λὶ. . .
μ' ἄργὸ καὶ ντοῦρο βήμα. . .
Σταθῆτε ὄλοι στὴ γραμμῆ,
καὶ κάμετέ μου γιὰ τιμῆ
τοῦ βουλευτοῦ τὸ σχῆμα.

ἕνα λόγο ἐναντίον του. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν συμ- βαίνουν ἐπάνω κάτω τὰ ἴδια ποῦ συνέβαινον στὸν καιρὸν τοῦ μακαρίτη Βούλγαρη. Δὲν εἴμεθα λοιπὸν μόνοι.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ Βαδιδγκτων περιμένει τὸ τελευταῖον ἀπο- τέλεσμα τῆς τελευταίας συνεδριάσεως ποῦ θὰ γείνει εἰς τὴν Πόλιν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους διὰ νὰ στηλῆ δικαιοῦσι εἰς τὰς δυνάμεις διὰ τὸ ζή- τημά μας ὅπως ἐπεμβοῦν πλέον καὶ δώσουν ἕνα τέλος. Καθὼς κατήνησε αὐτὸ τὸ ζήτημα, μπορεῖ ὄλοι σήμερα ποῦ ζοῦμεν νὰ πάρωμεν ἀρ- χήτερα τέλος, πρὶν τελειώσῃ αὐτό.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας ἐπισκέφη τὸν αὐτο- κράτορα τῆς Γερμανίας, εἰς αὐτῆ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδίδουν πολιτικὴ σημασία. Μήπως ἡ Δανία θὰ ἐνωθῇ μετ' τὴν Γερμανία; Ἄν τὸ κάμῃ αὐτὸ, δὲ θὰ ἦνε ἄσχημα νὰ ἐνωθῶμεν καὶ ἡμεῖς μετ' τῆς Γερμανίας διὰ νὰ λείψωμε ἀπὸ τῆς σκοτεινῆς.

ΑΙΤΥΡΙΑ.

Ἡ αὐτοκρατικὴ κυβερνησις ἐπειθὴ τὴν ἐρώτησε ἡ τευρκικὴ διὰ ποῖο σκοπὸν ἐστρεψε τὸν στόλο της εἰς τὴν Θεσσαλονικίαν, ἀπάντησε ὅτι τοῦτο τὸ ε- κάμει ἀπλῶς χάριν γυμνάσεως τοῦ στόλου της. Κακὰ γυμνάσει κάμει ἡ Ἀυστρία εἰς ζήτην βάρχη.

ΙΤΑΛΙΑ.

Εἰς τὴν Ἱταλίαν ἐγείνε ἕνα συνέδριον ἀπὸ εἰ- ρηνολόγους, τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς εἶνε πῶς νὰ κατορθωθῇ νὰ ὑπάρχῃ εἰς ὄλο τὸν κόσμον εἰρήνη καὶ νὰ παύσων πλέον εἰς τὸ ἐξῆς διὰ παντός οἱ ἐπλεμοὶ μεταξὺ τῶν ἔθνων. Αὐτὸ θὰ πῇ ἀνε- μομαζώματα καὶ ἀεροκοπανίσματα.

ΡΩΣΙΑ.

Ἡ Ρωσία εἰς τὴν ἐσχάτη ἀνάγκη, ἂν ἴδῃ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει σκοπὸν νὰ στενοχωρήτῃ τὴν Τουρ- κία ἐπὶ ἀληθινά, θὰ κάμῃ συμμαχίαν μετ' αὐτῆ διὰ νὰ τὴν προστατεύσῃ ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας. Καλοῦς προστάτας καὶ συμμάχους ἐδιάλεξε ὁ Σουλτάνος. Ἄργησε νὰ τοὺς βρῇ, μὰ τοὺς ἐπέ- τυχε.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Ὁ Σαρφέτ πασάς εἶνε τῆς γνώμης νὰ τε- λειώσῃ τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, μόνη τῆς ἡ Τουρκία παραχωροῦσα ὅσα λέγει ἡ συνθήκη, ὅστε νὰ μὴ ἐπέμβουν ἢ δυνάμεις. Καλὴ ἰδέα, ἀλλὰ πολὺ ἄργά τοῦ κατέβη στὸ κεφάλι τοῦ Σαρφέτ.

Πρακτικὰ βουλή.

Συνεδρίασις Σαββάτου καὶ Δευτέρας

Σωτήρης Πετιμεζᾶς. — Κύριε πρόεδρε, τὸν λόγον.
Ν. Γιακωβάτος (πρόεδρος). — Νὰ οὐρίσῃς.
Σ. Πετιμεζᾶς. — Πῶς εἶπατε;
Κορυῆς (γραμματεὺς). — Ὁ κ. πρόεδρος λέ- γει νὰ ὀρίσπετε.
Σ. Πετιμεζᾶς. — Κύριοι βουλευταὶ, ἰδοὺ πῶς συνέβη ἡ καλπονοθευσις εἰς τὸν δῆμο Ψωφίδος. Κάτι καλπονοθευταὶ ξεσκέπασαν τὸ ταβάνι τῆς ἐκκλησίας καὶ κατέβησαν καὶ ἐκαμνεν τὴν καλ- πονοθευσι. . .
Ῥοῦφος. — Διὰ νὰ γίνη αὐτὸ ἐπρεπε ν' ἀκού- σθῃ ὁ κρότος ἕως τὰς Πάτρας.
Σ. Πετιμεζᾶς. — Γὰ νὰ τ' ἀκούσῃ; καὶ σὲ φέ- ρωμε μάρτυρα.

Ῥοῦφος. — Διατὶ πράγμα; Διὰ τὰς σάπιας σου γαλέτας ἢ τὰς ἀφίδιας καὶ φουρέλια. Ἄσιν νὰ κουνηθῆς στὴ Καισαριανῆ.

Σουλιώτης. — Ἐγὼ εἶμαι ὁ πέμπτος νόμιμος βουλευτῆς τῶν Καλαβρύτων, ἐμὲ ἐπιθυμοῦσι τι- νὲς νὰ πετάξουν ἀπὸ τὴν βουλή διὰ νὰ φέρουν τὸν κ. Ζαΐμη. Κατὰ τῆς παρανόμου αὐτῆς ἀπο- φάσεως ἐνίσταμαι. Ποῦ ἠκούσθη πρὸς Θεὸν, νὰ δικοκῆται ὁ νόμιμος βουλευτῆς διὰ νὰ εἰσαχθῇ ὁ διὰ καλπονοθευσεως ἀποτυχῶν; Ἐυρέθησαν πλοναύζοντα σφαίριδια εἰς τὸ Ναι τοῦ κ. Ζαΐ- μη; Πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὸ ραὶ, εὐρέθη- σαν εἰς τὸ ὄρι πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν πάλι ἀπὸ τὸ ραὶ. Ἐταὶ λέγει Ῥητῶς ὁ νόμος.

Κάγκας. — Δυὸ λόγια ἔχω νὰ εἰπῶ, ὅσοι πι- στεύουν ὅτι ἐγίνε καλπονοθευσις εἶνε τὸ ἴδιο ὡς νὰ ἦνε μάρτυρας αὐτόπτη τῆς καλπονοθευσεως. Πιστεύετε; Εἶσατε μάρτυρες. Δὲν πιστεύετε; Ἀλλὰ διατὶ πιστεύετε ὅτι δὲν πιστεύετε, ἀφοῦ δὲν εἶσατε μάρτυρες; Ἐπειτα εὐρέθη καὶ ἕνα κουμπί εἰς τὴν κάλπη. Τὶ ἐγύρευε τὸ κουμπί Δουκέρ;

Σ. Πετιμεζᾶς. — Πρὸς Θεοῦ ἐν ὀνόματι τῶν Χερουβεὶμ καὶ Σεραφείμ καὶ τῶν ἁγίων πάν- των, τί ζητεῖτε νὰ πράξετε; Εἶνε ἡ βουλή βου- λευτοποῖον, ὅστε νὰ βγαλῇ τὸν ἕνα καὶ νὰ μπάξῃ τὸν ἄλλο; Μπα, μπα!

Γιωργατζάρας Ἰακωβάτος. — Καλὸς σὰς βρι- κάμει, κύριοι βουλευταὶ, ὑστερα ἀπὸ δέκα χρόνια. Εἶπαν διὰ ἕνα κουμπί πῶς εὐρέθη εἰς τὴν κάλπη τοῦ κ. Ζαΐμη. Τὶ λογιῆς κουμπί; Σὰν αὐτὸ ποῦ εἶσατε ἐπὶ βραχίαι σας. Ἐπειτα τὸ λοιπὸν εἶνε σύνδεσμος αἰτιολογικὸς καὶ δὲν στέκεται που- οθενά. Ὁ Σουλιώτης εἶνε γνήσιος υἱὸς τοῦ Σου- λιώτου, ἀλλ' ὁ Ζαΐμης δὲν εἶνε ἀξιὸς διάδο- χος τοῦ ἐνδόξου Ζαΐμη. Ἐπομένως ὁ Ζαΐμης δὲν εἶνε γνήσιος τοῦ λαοῦ ἀντιπροσώπου.

Πολλοί. — Ἀρκεῖ ἀρκεῖ, ἐφωτισθίμεν. Μεθ' ὃ γενομένης ψηφοφορίας, ἀναγνωρίζεται ὁ Ζαΐ- μης βουλευτῆς, ἐν μέσῳ τῶν ποδοκοπημάτων τῶν ἀκροατηρίων.

Ὁ ΣΠΑΝΟΣ.

Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν πρῶν λήσταρχον Σπανόν. Οἱ συνέδροι ἐπετέλεσαν τὸ καθήκον των, ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὐτῶν ἀναερθήσεται εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, καθὸτι κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν συνηθῶρων ὑποβληθεύσας σπουδαίας ἐστάσεις, τὰ ἑλλη- νικὰ δικαστήρια εἶσιν ὄλωσ ἀναρμοδία νὰ δικά- σωσι ἀνθρώπους συλληφθέντας ἐπὶ ζένου κρά- τους διὰ πράξεως δικαιοθεύσας τὸ πρῶτον παρ' ἐκείνου.

Ὁ Σπανὸς, ὡς καὶ ἐν τῷ προλαβόντι εἶπα- μεν, ἀποσυρθεὶς τοῦ ληστρικοῦ βίου ἔζη εἰρηνι- κῶς πρὸν πρωταξίας ἐν τουρκίᾳ ἀμνηστευθεὶς παρὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως χωρὶς τὸ παρά- παν νὰ παρενοχλήσῃ τοὺς τοῦ ἡμετέρου κράτους πολίτας.

Οἰκδήποτε καὶ ἂν ἦ ἡ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπόφασις, ἡ κυβερνησις ἡμῶν, νομίζομεν, ὅτι καλῶς καὶ συνετῶς θὰ ἐπραττεν, ἂν συνίστα αὐτὸν εἰς βασιλικὴν χάριν.

Λέγομεν δὲ συνετῶς, διότι ἂν ὑπάργοντες λησταὶ ἢ ἀνακαινομένιοι, καθὼς καὶ οἱ τυχόν ἐρησυχάζοντες ἐν τῷ γείτονι κράτει, ἴδωσιν ὅτι οὐδεμίαν ἐλπίσιν σωτηρίας ὑπάρχει δι' αὐτοὺς παρ' ἡμῶν καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ἀμνηστευθεὶς παρὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, θέλωσι πάντες ἐξεγερθῆ ἠρασύτατοι καὶ ἀλλοίμομον τότε.

Ἡ τοῦ Σπανοῦ καταδίκη θέλει ἀπελπίσει πάντας τοὺς ὁμοίους, οἴτινες καὶ ἀμελλίτως θέ- λουσι ἴσως ἐξεγερθῆ καθ' ἡμῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν σκέψεων τούτων, ἐπα- ναλαμβάνομεν νὰ συστήσωμεν αὐτὸν καὶ πάλιν εἰς τὴν τῆς κυβερνήσεως μέριμναν, διότι καὶ μὲν αἱ βαθεῖαι πηγαὶ θέλουσι, νὰ εἰπωμεν οὕτως, καὶ δραστήρια φάρμακα, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ τὰ ἦπια φέρουσιν ἀποτελέσματα μᾶλλον τωτί- ρια, ὅπερ ἀκριβῶς καλὸν εἶνε ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς καταδίκης τοῦ Σπανοῦ νὰ ἐφαρμώ- σῃ ἡ κυβερνησις μας ἐπακριβῶς διὰ τὸ συμφέ- ρον τοῦ κράτους.

ΒΙΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΠΙΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ Ἡ ΝΑΣΣΟΥ Β'.

Μέλον ὅτι βλαξ, οὐδὲν ἦν τὸν ὁ ἀνθρώπος μας ἔχε καὶ τινα ἐπισημὰ εἰς τὸ νὰ ἀνερχθῆ εἰς ἀξιώματα ἀναξίως.

Ὀῦτω πρὸ ἔτους εἶχε ξεφυτρώσει ἀστυνόμος Λετρινῶν, ὡς τοιοῦτος δὲ οὐδὲν ἄλλο μέλημα εἶχεν ἐν τῇ ἰσχύϊ του, εἰμὴ πῶς νὰ ἀποπλανᾷ καὶ συλλαμβάνῃ ὑπερτερίας χάριν ἠθικοποιή- σεως βεβαίως, καὶ νὰ καταπιεζῇ παρανόμους καὶ συροφροῖτῃ, εἰς τυχόν τοῦ ἐπιπτε στο χεῖρ.

Ἐνεκα τῆς χρηστοῦς του τούτης διαγωγῆς ἐκόλλησεν εἰς τὴν βάρχη του καὶ ἄλλας καταγ- γελάς, μία ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ἡ γενομένη παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Ἀρμευρίτου διὰ κατάχρη- σιν 800 δραχ. καθὰ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ἀνακρι- σων πολλῶν μαρτύρων, ἐξετασθέντων ἐνώπιον τοῦ ἐναυθα ἀνακριτοῦ κ. Λεκοπούλου, πρόκει- ται δὲ κατ' αὐτὰς καὶ ἄλλαι διὰ παρομοίας καταχρήσεις νὰ τοῦ γίνουσι καταγγελαί, αἰτι- νες Κύριος εἶδε, ποῦ θέλουσι τὸν ὀδηγήσει.

Ὁ εὐγενὴς οὗτος καὶ φιλότιμος ἀστυνόμος μὲν εἶχε παραδάει τσακισμένον, διότι ὁ μισθὸς του ἦτο κατεσχημέ- νος παρὰ τῶν ἐμπόρων κ. Ἰωάν. Ψημένου καὶ Στεφανῆ Καρανικολοῦ.

Τοιοτοτρόπως ὁ ἀνθρώπος ἠγαγκάζετο ἄνευ κατακρίσεως νὰ ἦνε, καὶ ὡς ἦνε, οἰκόσιτος; τῆς οἰκίας τοῦ κ. Αὐγερινοῦ καὶ ἄλλων.

Καὶ ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ καταστάσει οὗτος ἔχει τὴν βλακίαν νὰ παρουσιάζῃται ἀνευρυριστῶς εἰς τὰ ὄμματα τῆς κοινωνίας τοῦ Πύργου, ἢ πλέον κατέστη μεπελίνα καὶ γενικῶς περι- γελάς.

Ἀλλὰ ἡ βιογραφία τοῦ ἦρωος μας ἔχει ἀκόμη πολλὰ καὶ ποικίλα, ἀτινα εἰς τὸ προσεχὲς θέ- λωμεν πλατύτερον περιγράψῃ, ὅπως καλλίτε- ρον πάντες τὸν ἀποθαυμάσωσι.

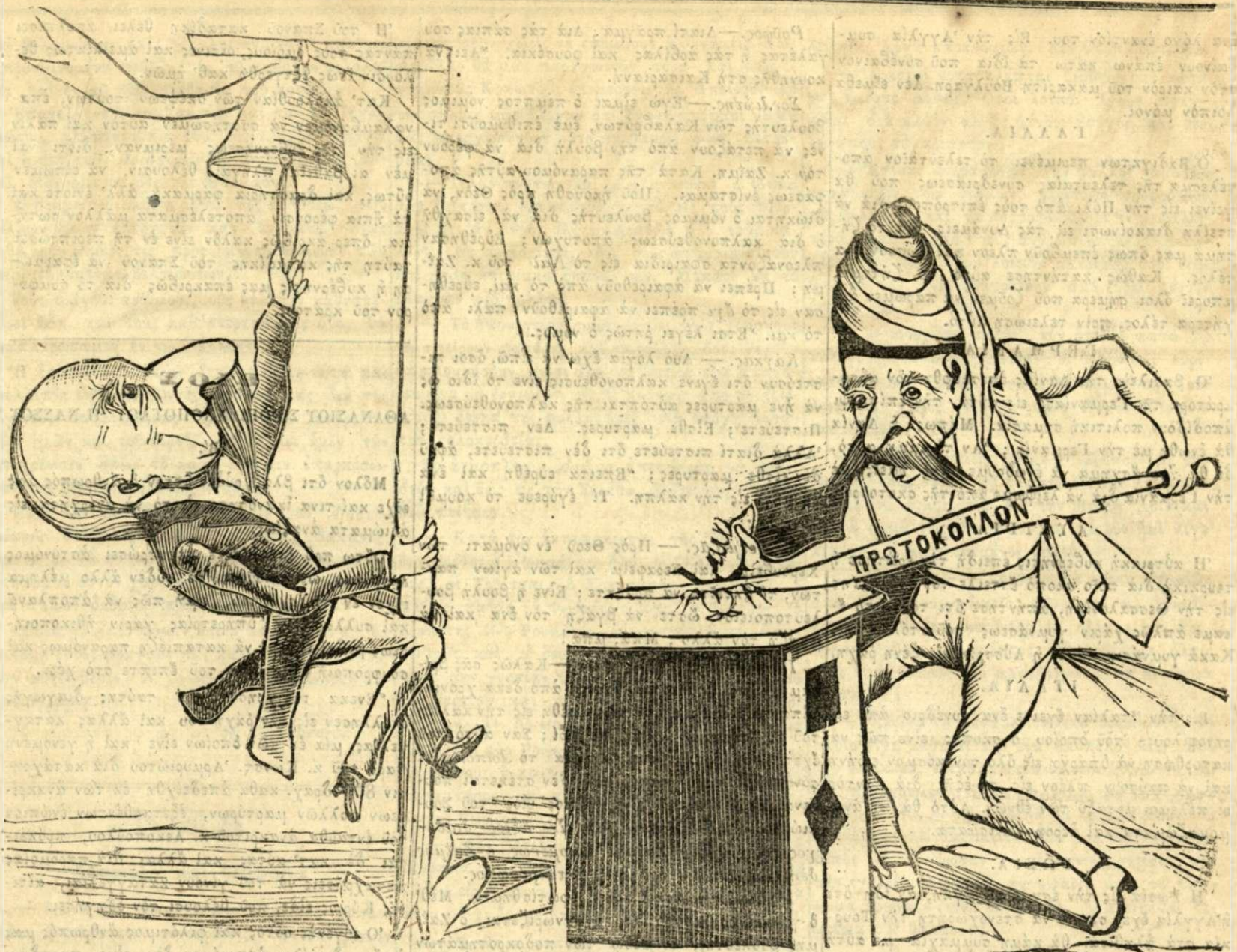
Εἰς Πύργιον.

Ἐκ Πύργου τὴν 12 Νοεμβρίου 1879.

Ἐκ Πατρῶν τὴν 18 Νοεμβρίου 1879.

Φιλάτε μοὶ Ἀριστοφάνεις!

Εἶκοσι μέχρι γῆς ἔδωκα παραστάσεις ἡ μυ- θο

Ο ΖΑΙΜΗΣ.

Ἐκ τῆς τῆς βουλῆς.
Τέλος ἐσήμανε καὶ ἡ-καμπάνα δι' ἐμέ! Ζήτω μου.

Ἐν τῶς τῆς βουλῆς.
Βαρῶτα καὶ σᾶς ἔκοφα ὄλους σάν μύγαια.
Ἐν τῆ μαχαίρα μου ζήσωμαι.

παραπονείται, διότι θέλουν νὰ βλέπουν ἐπὶ σκηνῆς ὠραίας ἰταλίδας, χρωματιστάς κάλ- τσας δεικνυούσας, ἐνῶ εἰς τὰς ἑλληνίδας δυστυ- χῶς; δὲν συμβαίνει τὸ αὐτό.

Ἡ Σοφία ἐπεριδομένη εἰς τοὺς ὠραίους, ὀφθαλ- μούς της δίδει τόσας ἐμφράσεις, ὅτιτε πράγ- ματι καταγοτεύει τὸ κοινόν, ὅπερ ἄλλως θέλ- γει καὶ ἡ ἐπαγωγὸς παράστασις της. Ἡ κυρία Πετρίδου ἔκασθεν ἄσχημα ν' ἀνέλθῃ τὴν σκηνήν, διότι αὐτὰ φαίνεται ὅτι δὲν τῆς ταιριάζει τόσο πολὺ. Ἡ κυρία Κοτοπούλη ἡ εἰς τὰς δὲ ὄρα- ρὰς διδάξασα τὸ πρόσωπον τῆς ἀθιγγανίδος ὁμοίαι αὐτῇ καὶ κατὰ τοὺς μαύρους καὶ μεγά- λους ὀδόντας ἐπέτυχε πληρέστατα καὶ λυπη- ρόν ὅτι τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ δὲν τὸ μετέρχεται, ἀφοῦ τῆς πηγαίνει τόσον καλὰ. Ἡ κυρία Δρα- κῆκη κάμνει καλὰ τὰ μέλη της, ἡ δὲ Στέλλα εἶνε ὁ ἦρω; τῆς σκηνῆς δεχομένη ζαχαρά- τα, λουλούδια καὶ περιστέρια, εἶνε δὲ ὁ- ποχρωμένη συχνὰ πυκνὰ νὰ κάθῃται εἰς τὴν ἐξώστην, διὰ νὰ βλέπῃ τὸν Ν. Ν. νὰ κόψῃτ' ἄπο τὸ συντριβάνι ἕως τὸ ταχυδρομεῖον

μὲ τοὺς φίλους του Β. . . τοῦ φλυᾶρου, Α. Δ. με τὸ ἕνα γάντι, ἐνῶ ἐκείνη ξεκαρδίζεται ἀπὸ τὰ γέλια, οὐδὲν ἦττον ὁμως ἡ ἐν λόγῳ φιλο- παίγμων φίλη μας κατῴρθωσε νὰ μεταβάλῃ τὸν Γη, εἰς καλὸν ὁμοεισθῆν, τὸν Χαρίλαον εἰς εὐ- διάθετον, τὸν Σολ. εἰς διπλωμάτην κτλ. κτλ. εἰς τὸ προσεχές.

ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ὁ ἐφημέριος τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὅς καὶ πνευματικός, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ μὴ ἐπιδαφιλεύῃ πολλὰς περιποιήσεις εἰς τὰς ὑπηρετίας του, καὶ νὰ διορθώσῃ τὴν διαγωγὴν του, ἧτις κατέστη σκανδαλώδης εἰς ὅλην τὴν συνοικίαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας κανεὶς καὶ χαρμιά δὲν τὸν χαιρετοῦν. Ἄν δὲν περιορισθῇ καὶ ἀγῆ- θεαρέστως, θὰ κάμωμεν καταρανεῖς τὰς πρά- ξεις του.

Εἰς Χριστιανός.

Παρακαλεῖται ὁ κύρ Ἀλέκος; μὲς ν' ἀραιώτῃ

ὀλίγον τὰ συχνοπεράσματά του ἐκ τῆς ὁδοῦ φ. διὰ τὰ δύο ἐκεῖνα μάτια ποῦ ξέ- ρει, διότι οὔτε διὰ τὰ μούτρα του εἶνε, καὶ τὸ χειρότερον τὸν ἐπῆρε χαμπάρι καὶ ὁ ἀδελφός της καὶ εἶνε φόβος μήπως πάθῃ ὅ,τι ἔπαθε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἄλλοτε ἕνεκα τῆς Κρητικῆς ἐκείνης. Μᾶς καταλαβαίνει.

Κ. Α.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Εὐφροῖα πατρυνῆ.

Παρακαλεῖται ἡ φιλάρεσκος δεσποινὶς κυρία Ι. Γ. Δρ. ἵνα μὴ ἐπιδιώκῃ μετὰ τόσου ἀπα- ραμίλλου ζήλου τὰς ἐργολαβίας, καὶ ἰδίως τὰς μετὰ τοῦ ἀπέναντί της κ. Ι. Θ. Ἰω. . . καθ' ἄσων ἐν τῇ συνοικίᾳ της κατέστη ἀντικείμενον ὀμιλίας. Ἐπίσης παρακαλεῖται καὶ ὁ νέος ἵνα μὴ βρονθῆται ὅτι δῆθεν τυγχάνει ἐρώμενος, καθ' ὅσον διὰ πᾶν ἄλλο εἶνε ικανὸς παρὰ εἰς τὴν ἐργολαβίαν, εἰ δὲν εἰσακουσθῶμεν, θὰ ἐπα- νέλθωμεν ἐντονότερον.

ΔΑΡΜΗΝ.